

§ 2. Ministeren bemyndiges til at *erhverve* de til disse Stier og Veje m. v. fornødne *Arealer* samt ligeledes til i det Omfang, det skønnes rigtigt i Forbindelse med de nævnte Anlægs Gennemførelse, at *paalægge* tilstødende eller nærliggende Arealer *Fredningsservitutter*, herunder med Henblik paa fremtidig Oprettelse af *Folkeparker, Badestrande og Lejrpladser*. Egentlige Fredningssager skal dog af Ministeren henvises til Behandling efter Naturfredningslovens almindelige Regler, naar dette efter Ministerens Skøn ikke vil virke sinkende for Igangsættelse af Anlægsarbejderne.

§ 3. Ministeren kan træffe Bestemmelse om, at der skal gives Ejendomme langs de i § 1 omtalte Stier og Veje m. v. Paalæg af *Byggelinier*. Saadanne Paalæg tinglyses paa de paagældende Ejendomme uden Gebyr.

Med Hensyn til *Erstatning for Paalæg af Byggelinier* og det offentliges Pligt til at overtage Arealer mod Erstatning gælder tilsvarende Regler som fastsat i Lov Nr. 181 af 29. April 1938 om Byplaner. De Beføjelser, der ved nævnte Lovs §§ 14 og 15 er tillagt Vurderingskommissionen, udøves af den i § 5 i Naturfredningsloven nævnte Taksationskommission. Begæring om Erstatning eller om det offentliges Overtagelse af et Areal maa fremsættes for Statsministeriet inden 6 Uger efter, at Byggeliniepaalægget er meddelt Ejeren.

§ 4. Ministeren bestemmer, i hvilket Omfang og paa hvilke Betingelser der kan gives tilstødende Grunde *Adgangs- eller Façaderet* til de her omhandlede Stier og Veje.

Folketingets Udvalg erkendte, at det for at undgaa Forsinkelser i Arbejdet i nogle Tilfælde vilde være nødvendigt at *fravige de i Naturfredningsloven fastsatte Regler* om Fremgangsmaade og Administrationens økonomiske Dispositionsbeføjelser. Men den Tanke, der ogsaa havde været ledende for Statsministeriet, nemlig at disse Undtagelsesregler kun skulde gælde for Afgørelser, der ganske naturligt kommer som et Led i Arbejdet med Vej- og Stianlæggene, og som ikke kan overlades til den for Fredningssager normale Behandling, uden at det vilde medføre Forsinkelse af Beskæftigelsesarbejdet, ønskede Udvalget udtrykt mere bestemt i selve Loven og stillede derfor sammen med Statsministeren nogle Ændringsforslag til §§ 2 og 3; bl. a. tilføjedes sidste Punktum i § 2. Udvalget gik i øvrigt ud fra, at *Byggeliniepaalæg* altid maa forudsætte Forhandling med Repræsentanter fra den paagældende Kommune.